

Sygn. akt V KO 61/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

w sprawie **Ł.D.** ,
oskarżonego o czyn z art. 189 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 26 października 2017r.,
inicjatywy przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w B.
z dnia 4 sierpnia 2017r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O..

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. wystąpił z inicjatywą przekazania do innego sądu równorzędnego sprawy Ł.D., oskarżonego o czyn z art. 189 § 1 k.k. w zb. z art. 193 k.k., polegający na pozbawieniu wolności sędziego sądu miejscowo właściwego, które miałyby determinować ujęty w art. 37 k.p.k. wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wskazał w uzasadnieniu, że zarzucany czyn miał miejsce w sali rozpraw, prezes sądu zawiadomił policję i dopiero po jej interwencji sędzia mógł opuścić tę salę. Konsekwencją podjętych czynności było wszczęcie postępowania karnego, zakończonych skierowaniem do Sądu Rejonowego w B. aktu oskarżenia przeciwko Ł.D.. Sędziowie sądu właściwego, posiadają w tej sprawie określony status procesowy (pokrzywdzony, świadek), a sytuacja taka nie stwarza warunków do realizacji zasady obiektywizmu, również w zewnętrznym jej odbiorze. Sąd Rejonowy powołał się również na już wyrażone stanowisko w tej sprawie przez Sąd

Najwyższy przy rozpoznawaniu zażalenia oskarżonego na zatrzymanie – postanowienie z dnia 25 maja 2017r., sygn. V KO 17/17. Przekazując rozpoznanie środka odwoławczego innemu sądowi równorzędnemu Sąd Najwyższy uznał wówczas, że w opisanych powyżej okolicznościach zachodzi ekstraordynaryjna przesłanka odstąpienia od ogólnych reguł dotyczących określania właściwości miejscowej sądu.

Obecna inicjatywa sądu występującego zasługiwała na uwzględnienie. Należało podzielić argumentację przytoczoną w powołanym judykacie, uznając tym bardziej jej aktualność na etapie rozpoznawania sprawy co do istoty.

Pomimo zatem wyjątkowego charakteru przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k., stwierdzić należało, że okoliczności zaprezentowane przez Sąd Rejonowy w B. w pełni uzasadniały sięgnięcie po tę regulację.

Sprawę przekazano do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O., a więc Sądowi położonemu w niedalekiej odległości od sądu właściwego, ale pozostającemu poza obszarem tej samej apelacji.

as